

bevæger os i den rigtige retning. Det synes jeg vi også skal være glade for.

Lad mig også sige, at den fremtrædende position, Danmark har, ser vi jo bl.a. udtrykt i, at lønforskellene mellem kvinder og mænd er blandt nogle af de mindste i hele verden, og at kvinder og mænd i et omfang, som vi ikke har set tidligere, uddanner sig, og at vi også må bemærke, at – og det er ret glædeligt – flere og flere kvinder bliver kandidater på universiteterne. Faktisk er det sådan, at på mange universiteter er der flere kvindelige kandidater end mandlige kandidater.

Ligestilling handler også om, at man tør sætte fokus på de nye grupper, der er kommet til det danske samfund, at sætte fokus på ligestilling mellem forskellige etniske grupper, forskellige religioner og også mellem forskellige kulturer. Det er vigtigt, at vi ikke accepterer kulturen som en barriere og ikke accepterer, at man på grund af kulturelle værdier og kulturelle normer kan unddrage sig ligestilling. Det er meget, meget vigtigt, at vi sender det tydelige signal, at i Danmark skal der være ligestilling mellem kønnene.

Derfor må vi selvfølgelig også sætte hårdt og beslutsomt ind, hvis vi oplever, at der ikke er en ligestilling mellem kønnene, og hvis vi oplever, at kulturelle mønstre og kulturelle værdier bliver brugt som en undskyldning for kønsdiskriminering eller manglende ligestilling.

Vi må som politikere forpligte os på at sikre de kvinder, der er flygtet fra sharialovgivning og mullahernes mørke, at de ikke kommer til at opleve, at vi i misforstået dansk godhed lader de middelalderlige kræfter slå rod i det danske samfund.

Lad mig også til slut runde af med i den her debat at glæde mig over de mange kvinder, der i nogle partier er opstillet i forbindelse med det kommende europaparlamentsvalg. Men jeg må selvfølgelig også sige, at der jo er visse partier, hvor det ikke ser helt så heldigt ud, og desværre er det nogle af de partier, der ellers bryster sig allermest af ligestillingen. Det er de partier, der taler for, at man må have kvinder prioriteret højest på listerne, og at kvinderne må gøre en ekstra indsats for at blive prioriteret. Det er jeg sådan set meget enig i.

Derfor er det da også kedeligt, når man kan konstatere, at hos to af de partier, der gentagne gange har talt for nødvendigheden af at have kvinder højt placeret på listerne og have mange kvindelige kandidater, glimrer kvinder ved deres fravær. Her tænker jeg selvfølgelig på Social-

demokratiet og Det Radikale Venstre. Det, at Det Radikale Venstre har formået at have 2 kvinder og 16 mænd på deres opstillingsliste, synes jeg ikke er særlig prangende. Og at Socialdemokratiet har 3 kvinder og 13 mænd, synes jeg heller ikke er særlig prangende.

Jeg må gå ud fra, at de to partier, som har talt meget varmt for, at kvinder skal prioriteres, og vigtigheden af, at kvinder indgår og har placeringer på listen, som ligger i top, så også arbejder for i deres respektive partier, at det sker. Der må jeg bare konstatere, at én ting er, hvad man siger her i Folketingssalen, noget andet er, hvad man gør, når man opstiller kandidater.

Jeg må så også konstatere, at Det Konservative Folkeparti ligger meget flot med 8 kvinder og 10 mænd. Dansk Folkeparti ligger også meget fornuftigt med 5 kvinder og 7 mænd. Og Venstre, det parti, jeg selv kommer fra, ligger med 4 kvinder og 5 mænd.

Det er selvfølgelig også et udtryk for, at vi prioriterer at stille op til europaparlamentsvalget, og jeg er selvfølgelig ked af at måtte konstatere, at det kun er noget, som visse partier her i Folketinget prioriterer. Andre partier har så valgt ikke at lade det gå igen, når man skal opstille kandidater. Jeg synes, det er beklageligt, når man gentagne gange har talt for nødvendigheden af, at kvinder bliver prioriteret i politik, at man så ikke lever op til det løfte, når man skal opstille kandidater.

Første næstformand (Svend Auken):

Bliv lige stående et øjeblik. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, hr. Troels Lund Poulsen nævnte undervejs problemet med de kvinder, der flygter på grund af reaktionære mullaher. Det synes jeg virkelig også er et ganske alvorligt problem. Sagen er imidlertid, at i Danmark er det ikke anerkendt som asylgrundlag, at man bliver forfulgt på grund af sit køn, og det har bl.a. FN's kvindekonvention kritiseret meget skarpt.

Så jeg vil gerne høre, om hr. Troels Lund Poulsen, når han er enig med mig i, at det her er et alvorligt problem, også vil arbejde aktivt for, at denne her regering stiller et ændringsforslag, så vi rent faktisk kan få anerkendt i dansk lovgivning, at man kan få asyl på grundlag af forfølgelse på grund af køn.